

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน งานอันมีลิขสิทธิ์จำนวนมากได้ถูกนำมาสร้างในรูปแบบของโทเคนดิจิทัลประเภทที่เรียกว่า “Non-Fungible Token” หรือเรียกโดยย่อว่า “NFT” โดยอาศัยศักยภาพและการทำงานร่วมกันของเทคโนโลยีบล็อกเชน (Blockchain) และเทคโนโลยีสัญญาอัจฉริยะ (Smart Contract) การนำนวัตกรรม NFT มาใช้กับงานอันมีลิขสิทธิ์ถือเป็นวิธีการใหม่ในการสร้างสรรค์ การจำหน่าย การเผยแพร่และการเป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์ซึ่งมีที่มาจากแนวคิดของการแปลงสินทรัพย์ที่มีมูลค่าเป็นโทเคนดิจิทัลผ่านกระบวนการที่เรียกว่า “Asset Tokenization”¹ นวัตกรรม NFT ได้รับการพัฒนาตั้งแต่เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012)² โดยโทเคนดิจิทัลประเภท Non-Fungible Tokens (NFTs) ทุกโทเคนถูกสร้างขึ้นด้วยเทคโนโลยีสัญญาอัจฉริยะและมีการบันทึกธุรกรรมเกี่ยวกับ NFTs เหล่านี้ไว้บนบล็อกเชน NFTs ถือเป็นสินทรัพย์ดิจิทัลประเภทหนึ่งซึ่งมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ NFTs แต่ละโทเคนจะมีลักษณะเฉพาะตัวที่ไม่สามารถแลกเปลี่ยนหรือทดแทนกันได้³ ทั้งนี้ NFTs มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เสมือนเป็นตัวแทนของสินทรัพย์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งไม่สามารถแลกเปลี่ยนหรือทดแทนกันได้ (เรียกว่า “Non-Fungible Things”) ซึ่งสินทรัพย์ที่เหล่านั้นถูกนำมาสร้างเป็น NFTs ในฐานะสินทรัพย์อ้างอิงของ NFTs (เรียกว่า “Underlying Asset”) โดยที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือครอง NFTs ซึ่งมีสินทรัพย์อ้างอิงเหล่านั้นสามารถใช้ NFTs เป็นเสมือนหลักฐานในการแสดงความเป็นเจ้าของในสินทรัพย์อ้างอิงของ NFTs นั้นในโลกดิจิทัลได้

¹ สำนักข่าวอีไฟแนนซ์ไทย. (2564). *แปลงสินทรัพย์เป็น Token จุดเปลี่ยนโลกตลาดทุน*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.efinancethai.com/Fintech/FintechMain.aspx?release=y&name=ft_202102011816. [2565, 12 พฤษภาคม].

² Bitkub. (2565). *โทเคน ERC-721 (ERC-721 Token)*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://support.bitkub.com/hc/t/h/articles/360050136012-%E0%B9%82%E0%B8%97%E0%B9%80%E0%B8%84%E0%B8%99-ERC-721-ERC-721-Token->. [2565, 12 พฤษภาคม].

³ ปณชัย อารีเพิ่มพร. (2564). *NFT คืออะไร ทำไม Sotheby's บริษัทประมูลผลงานศิลปะเก่าแก่ถึงกล้าเปิดประมูล NFT แดมกวาดรายได้ 525 ล้านบาท*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://thestandard.co/sothebys-nft/>. [2565, 12 พฤษภาคม].

ในอดีตจนถึงปัจจุบันพบว่านวัตกรรม NFT ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในหลายด้านซึ่งในด้านทรัพย์สินทางปัญญาพบว่าการนำสิทธิบัตรมาสร้างเป็น NFTs เพื่อสะดวกแก่การอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือโอนสิทธิตามสิทธิบัตรในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ยังมีการประยุกต์ใช้ NFTs ในด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายคือการนำงานอันมีลิขสิทธิ์มาสร้างและจำหน่ายในรูปแบบของ NFTs โดยงานอันมีลิขสิทธิ์ที่นิยมนำมาสร้างเป็น NFTs จำนวนมากที่สุดคืองานศิลปะซึ่งได้รับความนิยมครองสิทธิ์ในฐานะงานศิลปกรรมและงานศิลปกรรมส่วนใหญ่ที่ถูกนำมาสร้างเป็น NFTs มักเป็นงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบศิลปะดิจิทัล (เรียกว่า “Digital Art”) ซึ่งหมายถึง ศิลปะที่สร้างขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น ภาพวาดดิจิทัลที่ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวาด เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2564 (ค.ศ. 2022) มีการประมาณการว่าขนาดของตลาด NFTs ทั่วโลกมีมูลค่าสูงถึงประมาณ 50,100 ล้านดอลลาร์ สหรัฐซึ่งปริมาณธุรกรรมเกี่ยวกับ NFTs ที่อยู่หมวดหมู่ของงานศิลปะมีจำนวนมากที่สุด⁴ ด้วยเหตุนี้จึงมีการกล่าวกันว่านวัตกรรม NFT เป็นนวัตกรรมที่มีความหมายต่อศิลปะในโลกดิจิทัลเป็นอย่างมาก อนึ่ง การนำงานอันมีลิขสิทธิ์มาสร้างและจำหน่ายในรูปแบบของ NFTs ถือเป็นช่องทางในการหารายได้ของเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์เนื่องจากเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์สามารถเผยแพร่งานอันมีลิขสิทธิ์ของตนไปยังผู้ใช้งานหรือผู้บริโภคโดยตรงรวมทั้งลดขั้นตอนที่ต้องดำเนินการผ่านคนกลางในการจัดจำหน่ายและการเผยแพร่งาน ทั้งนี้ การซื้อขายงานอันมีลิขสิทธิ์ในรูปแบบของ NFTs สามารถทำได้ทั่วโลกผ่านอินเทอร์เน็ต โดยดำเนินการบนแพลตฟอร์มเรียกว่า “NFT Marketplaces” ที่เป็นตลาดออนไลน์สำหรับซื้อขาย NFTs ซึ่งรองรับการทำงานของเทคโนโลยีบล็อกเชนและเทคโนโลยีสัญญาอัจฉริยะ

เนื่องจากนวัตกรรม NFT ยังอยู่ในระยะเริ่มแรกจึงมีความเข้าใจที่คาดเคลื่อนค่อนข้างมากเกี่ยวกับ NFTs ในฐานะที่เป็นโทเคนดิจิทัลซึ่งมีสินทรัพย์อ้างอิงเป็นงานศิลปกรรมรวมถึงปัญหาเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs กล่าวคือ แม้ว่าโดยสภาพของ NFTs โดยตัวเองถือเป็นสินทรัพย์ดิจิทัลชนิดหนึ่งซึ่งในบางกรณีอาจตกอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของพระราชกำหนดการประกอบธุรกิจสินทรัพย์สินดิจิทัล พ.ศ. 2560 แต่พระราชกำหนดดังกล่าวไม่ได้บัญญัติถึง NFTs ไว้แต่อย่างใด ในปัจจุบันมีเพียงประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ กธ.18/2564 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (ฉบับที่ 11) ซึ่งข้อ 39/1 ของประกาศดังกล่าวระบุว่า “Non-Fungible Token (NFT) เป็นโทเคนดิจิทัลที่เกิดจากการนำเทคโนโลยีมาใช้แสดงความเป็นเจ้าของหรือให้สิทธิในสิ่งใดสิ่ง

⁴ Scientific reports. (2021). *Mapping the NFT revolution: market trends, trade networks, and visual features*. (Online). Available: <https://www.nature.com/articles/s41598-021-00053-8>. [1 March 2022].

หนึ่งหรือที่เฉพาะเจาะจง โดยไม่สามารถใช้โทเคนดิจิทัลประเภทและชนิดเดียวกัน และจำนวนเท่ากันแทนกันได้”⁵ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าในประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเฉพาะฉบับใดที่บัญญัติถึง NFTs โดยตรง ส่วนในแง่ของกฎหมายลิขสิทธิ์นั้นการนำงานศิลปกรรมอันมีลิขสิทธิ์มาสร้างเป็น NFTs ถือเป็น การก่อก่อปฏิสัมพันธ์หรือนิติสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่เป็นสินทรัพย์อ้างอิงของ NFTs และผู้เป็นเจ้าของ NFTs เหล่านั้นรวมทั้งเป็นการสร้างคุณค่าหรือการใช้ประโยชน์จากงานอันมีลิขสิทธิ์ด้วยวิธีการทางดิจิทัลซึ่งเป็นวิธีการที่แตกต่างจากวิธีการเดิมที่มีอยู่ในอดีต แต่ในขณะเดียวกันวิธีดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดข้อถกเถียงและความเข้าใจที่ไม่ตรงกันเกี่ยวกับการตีความและการปรับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์แก่กรณีที่เกี่ยวข้องกับงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs เนื่องจากกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยที่มีผลใช้บังคับในปัจจุบันคือพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 รวมถึงกฎหมายลิขสิทธิ์ภายในของประเทศอื่น ๆ และความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมยังไม่มีบทบัญญัติใดที่อ้างถึงการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับกฎหมายลิขสิทธิ์ในศตวรรษที่ 21 คือสถานการณ์ที่กฎหมายลิขสิทธิ์อาจมีความล้าหลังและไม่เท่าทันความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการในการสร้างสรรค์ การจำหน่าย การเผยแพร่และการเป็นเจ้าของงานอันมีลิขสิทธิ์อย่างมากอันส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายลิขสิทธิ์และเทคโนโลยีมักเป็นเรื่องที่ซับซ้อนยิ่งกว่าที่เคยมีมา

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs ภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่งขอบเขตของการศึกษาจะจำกัดเฉพาะงานสร้างสรรค์บางประเภทที่อยู่ในขอบข่ายงานศิลปกรรมได้แก่ งานจิตรกรรมและงานภาพถ่ายที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs เท่านั้น โดยผู้วิจัยได้แบ่งปัญหากฎหมายที่จะศึกษาออกเป็นประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 Non-Fungible Tokens ที่มีสินทรัพย์อ้างอิงเป็นงานศิลปกรรมเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์หรือไม่

ประเด็นที่ 2 งานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens ได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยอย่างไร

ประเด็นที่ 3 การละเมิดลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens

⁵ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2565). *ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ กษ. 18/2564 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (ฉบับที่ 11)*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://law.sec.or.th/content/4039>. [2565, 12 พฤษภาคม]

ประเด็นที่ 4 การซื้อขาย Non-Fungible Tokens ที่มีสินทรัพย์อ้างอิงเป็นงานศิลปกรรมบนแพลตฟอร์ม NFT Marketplaces ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens

1.2.2 เพื่อศึกษาแนวคิด วิจารณ์การและทฤษฎีเกี่ยวกับการคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมรวมทั้งแนวคิด วิจารณ์การและทฤษฎีเกี่ยวกับ Non-Fungible Tokens

1.2.3 เพื่อศึกษาการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens ตามความตกลงระหว่างประเทศ กฎหมายของประเทศไทย และกฎหมายต่างประเทศ

1.2.4 เพื่อวิเคราะห์ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens และวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

1.2.5 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 ไม่ได้บัญญัติถึงการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens (เรียกโดยย่อว่า “NFTs”) ก่อให้เกิดปัญหากฎหมายที่สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งจะศึกษาและวิเคราะห์ 4 ประเด็นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยสารนิพนธ์ฉบับนี้มีสมมติฐานดังนี้ ประการแรก NFTs เป็นโทเคนดิจิทัลซึ่งเป็นหน่วยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์จึงถือเป็นสินทรัพย์ดิจิทัลและทรัพย์สินอย่างหนึ่ง โดย NFTs ที่มีสินทรัพย์อ้างอิงเป็นงานศิลปกรรมอาจมีความสัมพันธ์กับงานศิลปกรรมดังกล่าวในฐานะที่ NFTs เป็นสื่อกลางในบันทึกหรือสื่อกลางในการแสดงออกซึ่งงานศิลปกรรมดังกล่าวเท่านั้นแต่ NFTs โดยตัวเองไม่ใช่งานอันมีลิขสิทธิ์ ประการที่สอง งานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs ควรได้รับความคุ้มครองลิขสิทธิ์ภายใต้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 หากงานศิลปกรรมดังกล่าวนั้นมีคุณสมบัติที่เข้าเงื่อนไขการได้มาซึ่งลิขสิทธิ์ภายใต้พระราชบัญญัติดังกล่าว ประการที่สาม งานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs ซึ่งได้รับการคุ้มครองลิขสิทธิ์นั้นย่อมมีฐานะเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ซึ่งอาจถูกละเมิดลิขสิทธิ์ได้ และ

ประการสุดท้าย การซื้อขาย NFTs ที่มีสิทธิ์อ้างอิงเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทงานศิลปกรรมบนแพลตฟอร์ม NFT Marketplaces ในบางกรณีอาจตกอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 โดยตรงซึ่งได้แก่กรณีที่มีการซื้อขาย NFTs ที่มีการตกลงโอนลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่เป็นสิทธิ์อ้างอิงของ NFTs และในกรณีการซื้อขาย NFTs ที่มีเงื่อนไขการใช้งาน NFTs ซึ่งเข้าลักษณะเป็นการอนุญาตให้ใช้สิทธิในลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ในงานศิลปกรรมซึ่งเป็นสิทธิ์อ้างอิงของ NFTs ดังกล่าว

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของสารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens (NFTs) ซึ่งจะจำกัดขอบเขตการศึกษาเฉพาะงานศิลปกรรมบางประเภทได้แก่งานจิตรกรรมและงานภาพถ่ายที่อยู่ในรูปแบบของ NFTs เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ปัญหากฎหมายที่ผู้วิจัยตั้งประเด็นไว้ 4 ประเด็นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

โดยเหตุผลที่สารนิพนธ์เล่มนี้ไม่ได้ศึกษางานศิลปกรรมประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากงานจิตรกรรมและงานภาพถ่าย เช่น งานประติมากรรม งานสถาปัตยกรรม งานภาพพิมพ์และงานศิลปประยุกต์ เนื่องจากมีเหตุผลหลัก 2 ประการ คือ ประการแรก ผู้วิจัยเห็นว่างานศิลปกรรมบางประเภทเป็นงานประเภทที่ไม่ได้รับความนิยมในการนำมาสร้างเป็น NFTs มากนักเมื่อเทียบกับงานจิตรกรรมและงานภาพถ่าย และประการที่สอง เนื่องจากงานศิลปกรรมที่จะนำมาสร้างเป็น NFTs ได้นั้นจะต้องผ่านกระบวนการแปลงงานให้อยู่ในรูปแบบไฟล์ดิจิทัล (Digitization) เสียก่อน แต่โดยสภาพตามธรรมชาติของงานศิลปกรรมบางประเภทอาจไม่เหมาะสำหรับการนำมาสร้างเป็น NFTs โดยที่ไม่ทำให้งานนั้นสูญเสียรายละเอียดที่สำคัญหรือคุณค่าของงานนั้นไป เช่น ตัวอย่างที่ 1 งานประติมากรรมตามนิยามในมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ต้องเป็นงานสร้างสรรค์รูปทรง 3 มิติที่สามารถแสดงปริมาตรที่สัมผัสและจับต้องได้ซึ่งคุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณค่าของงานประติมากรรม การนำงานประติมากรรมที่มีรูปทรง 3 มิติโดยตรงมาสร้างหรือนำเสนอในรูปแบบ NFTs บนแพลตฟอร์ม NFT Marketplaces ต่าง ๆ ได้จะต้องมีการแปลงงานประติมากรรมให้อยู่ในรูปแบบไฟล์ดิจิทัลที่แสดงรูปทรง 3 มิติได้แล้วจึงนำมาสร้างเป็น NFTs เมื่องานประติมากรรมอยู่ในรูปแบบไฟล์ดิจิทัลซึ่งทำให้งานประติมากรรมนั้นไม่ได้อยู่ในสื่อกลางหรือวัตถุที่สามารถจับต้องได้ทางกายภาพจึงน่าจะขาดองค์ประกอบของงานประติมากรรมตามนิยามในมาตรา 4 ดังกล่าวข้างต้น ตัวอย่างที่ 2 งานสถาปัตยกรรมตามนิยามในมาตรา 4 ของพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ได้แก่ งานออกแบบอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง งานออกแบบตกแต่งภายในหรือภายนอก ตลอดจนบริเวณของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้าง หรือการสร้างสรรค์หุ่นจำลองของอาคาร

หรือสิ่งปลูกสร้าง ดังนั้น สภาพโดยทั่วไปของงานสถาปัตยกรรมเป็นงานออกแบบเชิงโครงสร้างไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของสิ่งปลูกสร้างที่มีลักษณะทางกายภาพที่จับต้องได้ เช่น บ้านหรืออาคาร เป็นต้น หรืออยู่ในรูปแบบของแบบแปลนทางสถาปัตยกรรม เช่น แบบพิมพ์เขียว ภาพวาดแบบของสิ่งปลูกสร้างหรือหุ่นจำลองของสิ่งปลูกสร้าง เป็นต้น ทั้งนี้ งานสถาปัตยกรรมมีรายละเอียดมากและอาจเป็นไปได้ทั้งรูปทรง 2 มิติและ 3 มิติ ซึ่งในทางปฏิบัติไม่นิยมนำงานสถาปัตยกรรมมาสร้างเป็น NFTs และตัวอย่างที่ 3 งานศิลปะประยุกต์ขึ้นเนื่องจากงานศิลปะประยุกต์ถูกสร้างขึ้นในหลากหลายรูปแบบโดยอาจมีงานศิลปกรรมมากกว่าหนึ่งประเภทรวมอยู่ในศิลปะประยุกต์ขึ้นเดียวกันและการให้คุณค่าของงานศิลปะประยุกต์มุ่งเน้นต่อคุณประโยชน์ประการอื่นนอกจากการชื่นชมคุณค่าทางศิลปะ เช่น การนำไปใช้สอย การนำไปตกแต่งวัสดุหรือสิ่งของอันเป็นเครื่องใช้หรือการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าเป็นสำคัญซึ่งในทางปฏิบัติมีความซับซ้อนมากในแง่ของการตีความว่างานใดถือเป็นงานศิลปะประยุกต์ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์เพราะงานศิลปะประยุกต์บางกรณีถูกนำไปใช้ในหลายบทบาทไม่ว่าจะนำไปใช้เป็นส่วนประกอบของแบบผลิตภัณฑ์หรือนำไปใช้เป็นการโฆษณาการค้าทำให้มีความคาบเกี่ยวกับกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาหลายฉบับและอาจก่อให้เกิดปัญหาการให้ความคุ้มครองซ้ำซ้อนแก่งานศิลปะประยุกต์ขึ้นเดียวกัน

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร (Documentary research) เป็นหลักกล่าวคือใช้วิธีการรวบรวมและศึกษาจากเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศซึ่งได้แก่ ด้วบทกฎหมาย หนังสือวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ รายงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ บทความ ข่าวสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลและองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยได้รับจากการเข้าร่วมการสัมมนาที่เกี่ยวข้องซึ่งสะท้อนถึงความคิดเห็นของนักวิชาการและบุคคลผู้มีความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษา

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบและเข้าใจความเป็นมาและความสำคัญของปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานอันมีลิขสิทธิ์ประเภทงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens

1.6.2 ทราบและเข้าใจถึงแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมรวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ Non-Fungible Tokens

1.6.3 ทราบและเข้าใจถึงเงื่อนไขการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens ตามความตกลงระหว่างประเทศ กฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายของต่างประเทศ

1.6.4 สามารถวิเคราะห์ถึงปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens ภายใต้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทย

1.6.5 สามารถเสนอแนะแนวทางในการปรับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ของประเทศไทยแก่การให้ความคุ้มครองลิขสิทธิ์ในงานศิลปกรรมที่อยู่ในรูปแบบของ Non-Fungible Tokens

1.7 นิยามศัพท์

การแปลงสินทรัพย์ให้เป็นโทเคนดิจิทัล (Asset Tokenization) หมายถึง การนำทรัพย์สินใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีรูปร่างทางกายภาพและจับต้องได้หรือทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างทางกายภาพและจับต้องไม่ได้มาสร้างเป็นโทเคนดิจิทัลโดยอาศัยเทคโนโลยีสัญญาอัจฉริยะที่ทำงานบนบล็อกเชนและมีการบันทึกประวัติธุรกรรมเกี่ยวกับโทเคนดิจิทัลเหล่านั้นไว้บนบล็อกเชน

สินทรัพย์อ้างอิงของ Non-Fungible Token หมายถึง สินทรัพย์ที่ถูกนำมาสร้างเป็นโทเคนดิจิทัลประเภท Non-Fungible Token ผ่านกระบวนการ Asset Tokenization